

Publicerad 2006-09-06 22:04 av Talema

Varför vi aldrig kunde bli, Ziggy

jag såg inte när skuggorna kom, Ziggy
såg inte hur du vändades och velade
inte kunde besluta om det var bättre att följa deras röster
eller skrika oavbrutet ut i vintermörkret
spräcka allas ögonbryn
och aldrig sluta kämpa
jag såg inte när de fångade dig

jag smög på tårna men andan tappade mig ändå, Ziggy
du lovade att komma men snubblade på tröskeln
ramlade in i något annat sätt att leva
du hittade något annat och ironin är sylvass
för i början var det ju jag som var substitutet
du var alla lagar jag någonsin ville bryta, Ziggy
spänningen som kittlade rysarnerven

du ljög för mig, Ziggy
du ljög och jag lekte med lögnerna
tog dem med mig på månskenspromenader
tog med dem på stranden på bio på fest
men jag visste det nog ändå, Ziggy
för vilka ord din tunga än format
och sakta hållt ner i mitt öra
har nog alltid vetat

att du aldrig kommer stanna

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Talema med Poeter.se id #2047 innehar upphovsrätten